

INKERILÄISTEN VIESTI

8
2012

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Pääkirjoitus: Vetovastuu vaihtuu	s.3
Emotionaalinen ja toiminnallinen suhde inkeriläisyyteen	s.4
Inkerinsuomalaisten paluumuutto: ulkoasiainhallinnon kokemuksia	s.6
Pirkko Huurto in memoriam	s.8
Sablinan salaisuus	s.9
Liiton syyskokouksen päätöksiä	s.12
Suomen Inkeri-liitto ry järjestää	s.13
Tapatumakalenteri	s.15

Kansikuva:

Kesäinen vellikello hiljenee talveksi.

Numero 1/2013 ilmestyy viikolla 5. Aineisto toimitukselle 7.1. mennessä.

Numero 2–3/2013 ilmestyy viikolla 12. Aineisto toimitukselle 25.2. mennessä.

INKERILÄISTEN VIESTI

JULKAISIJA
Suomen Inkeri-liitto ry,
www.inkeriliitto.fi,
Puheenjohtaja
Alina-Sinikka Salonen,
p. 040 743 7042

TOIMISTO
Lehden tilaukset ja
osoitteenmuutokset,
jäsenmaksut, tuotetilaukset ym.
Osoite: Inkerikoti,
Karjalatalo Käpyläänkuja 1,
00610 Helsinki tai
p. 045 2612 342.
Sampo FI51 8000 1200 3063 64
Nordea FI54 1010 3001 0850 26

ILMOITUKSET/€
1/1 sivu 250 €, ½ sivu 135 €,
¼ sivu 85€
Kuolinilmoitukset 17 €
Kiitos- ym. ilmoitukset 10 €

LEHDEN VUOSITILAUS 2013,
35 € EU-maat, 40 € muualle,
TILAAMINEN: maksu tilille ja
osoitetiedot kuitille ja toimistoon.

LEHDEN TOIMITUS
Päätoimittaja
Toivo Flink
Toimitussihteeri
Riikka Mahlamäki-Kaistinen

TOIMITUKSEN OSOITE
Renkkelintie 28
40950 Muurame
Puh. 050 599 6773
(ark. 9–17.00)
inkerinviesti@suomi24.fi
Huom!
Tilausta koskevat yhteydenotot
Suomen Inkeri-liitto ry:n
toimistoon, kuten mainittu edellä.

PAINOPIIKKA
Vammalan Kirjapaino Oy,
Sastamala.

Lehti ilmestyy kuudesti vuodessa
Aineisto palautetaan vain erikseen
pyydettyinä.

**INKERILÄISTEN
SIVISTYSSÄÄTIÖ**
Hallituksen pj. Toivo Iho
Bredantie 6 E 22,
02700 Kauniainen
Puh. 050 505 2335
OP FI77 5780 3820 0314 99

PÄÄASIAMIES RUOTSISSA
(Hoitaa lehden tilaukset)
Viktor Aitman
Linbanev. 6
SE-438 35 Landvetter
Puh. (03) 1916 602
v_aitman@spray.se
Ruotsin Inkeri-liiton
postisiirtotili 173888-9

ISSN 1236-9586

PÄÄKIRJOITUS

Vetovastuu vaihtuu

Hyvät lukijat!

Liittomme hallituksen kokous ja syyskokous pidettiin Inkerikodissa marraskuun 17. päivänä. Kokouksissa käytiin läpi kulunutta vuotta ja määriteltiin tavoitteita tulevalle vuodelle. Suurin huolenaiheemme puheenjohtajan näkökulmasta on jäsenemme vähälukuisuus ja korkea ikä sekä nuorien tai ainakin nuorempien jäsenten innottomuus liittyä joukkoomme. Vaikka kyseessä onkin kansalaisjärjestöjen yleinen ongelma, asian tunnustaminen ei tuo meille iloa. Kaikesta huolimatta meidän on syytä pitää huolta itsestämme ja miettiä kuinka pääsemme eteenpäin. Pidän toimivan jäsenmäärän kartuttamista liiton ensisijaisena tehtävänä. Miten me onnistumme tässä?

Lyhyellä tähtäyksellä yksinkertaisin ja toimivin keino on löytää uusi jäsen lähipiiristä ja saada hänet liittymään joukkoomme. Pitkässä juoksussa kyseessä on määrätietoinen jäsenten hankintatoiminta, jonka tulisi perustua laajamittaiseen ja syvälliseen Inkerin suomalaisuuden tunnetuksi tekemiseen: siis tiedotustoimintaan niin kantasuomalaisten kuin paluumuuttajienkin keskuudessa. Liittona yksin me emme tästä urakasta selviä. Otan esimerkin.

Paluumuuttomme alettua 1990 meistä on kirjoitettu täällä sanomalehdissä jo runsaan 20 vuoden ajan. Miksi tietoisuus ei ole merkittävästi lisääntynyt? Käsitteäkseni siitä syystä, että kirjoittelu on jäänyt hyvin pintapuoliseksi. Tarvitaan sellaista tiedottamista, joka tavoittaa laajemmin tavallisia suomalaisia, vaikkapa niitä, jotka muistavat inkeriläisiä sodan ajalta tai niitä, jotka olivat ennen paluumuuttoa auttamassa meikäläisiä Inkerinmaalla, Virossa ja Karjalassa.

Olemmepa tulleet Suomeen paluumuuttajina tai aikaisemmin, olemme yhtä kaikki pieni ryhmä suomalaisessa yhteiskunnassa. Juuri siksi meidän tulisi tukea toisiamme erilaisuudestamme huolimatta. Olen keskittynyt tutkimaan Inkerin suomalaisuutta akateemisen tutkimuksen menetelmin. Toivon, että kukin tahollaan saa toimia omalla tavallaan. Tärkeintä, että päämäärämme on sama: Inkerin suomalaisuuden tunnetuksi tekeminen.

Syyskokouksessa uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Alina-Sinikka Salonen. Toivotan hänelle menestystä ja tekemisen iloa uudessa tehtävässään.

Yhteistyöstä kiittäen
Toivo Flink

Emotionaalinen ja toiminnallinen suhde inkeriläisyyteen

– Olen kokopäiväinen inkeriläinen, nau-rahtaa Hyvinkään Inkeri-kerhon puheen-johtaja **Irja Pelkonen**, vaikka ei ole sitä syntytään.

Hän sai ensikosketuksen rakkaaksi tul-leeseen inkeriläisyyteen lapsuudenkodi-taan. Moni Ruotsiin pyrkivä inkeriläinen tupsahti sisään Tervon perheen porstuaan, koska luuli tulleensa Ruotsiin. Tornionjo-en rannalla sijaitsevan talo oli kuitenkin vielä Suomen puolella ja Irjan isä neuvoi tien naapurimaahan.

Joskus inkeriläisiltä jäi eteiseen rikki-näiset housut – isä oli kai antanut ehjät ti-lalle. Näistä asioista ei paljon puhuttu. Pa-rempi oli eellä ihan hissuksiin.

– Alatornion papeista kulki juoruja, että he veivät inkeriläisiä rajan yli. Näistä uro-töistä kuulin kuitenkin vain kuiskauksia, Pelkonen muistelee.

Side inkeriläisiin vahvistui, kun Pel-konen tutustui Hyvinkään vanhainkodi-sa asuvaan inkeriläisnaiseen. Hän vieraili usein tuon yksinäisen ja sokean vanhuksen luona. Kertoi tälle kuulumisia ja kuunteli tarinoita. Yhtenä kertana vanhus esitti nö-yrän pyynnön. Josko Irja ottaisi laatikosta

” Inkeriläiset ja Inkeri-kerholaiset ovat tulleet hyvin läheisiksi meille. ”

Inkerin lipun ja Jääskeläisen kirjan ja vei-si ne jonnekin varmaan paikkaan piiloon.

– Kun hän sai puhua puhelimesta Inke-rissä asuvan sukulaisensa kanssa, hän totesi ”Nyt minä joudan kuolemaan.” Ja näin sit-ten pian kävikin, Pelkonen muistelee.

Pelkonen kutsuu näitä nuoruuteen si-joittuvia muistoja seikoiksi, joista syntyi emotionaalinen suhde Inkeriin. Toimin-nallinen suhde alkoi Inkeriläisten kesä-juhlista, joita pidettiin Hyvinkäällä avio-miehen, **Hannu Pelkosen** toimiessa siellä kirkkoherrana.

– Inkerin kirkkohallituksen piispa **Kuukaupin** aloitteesta minutkin kutsut-tiin kirkon vapaaehtoistyöntekijäksi.

Työt uskonnon ja psykologian lehto-rina, opinto-ohjaajana ja Hyvinkään yh-teiskoulun vararehtorina sitoivat Pelkosen kuitenkin Suomeen. Venäjälle ehti vain ly-hyille visiiteille. Paljon saa kuitenkin teh-tyä Suomestakin käsin.

Hyvinkään kerhon puheenjohtajan paikka lankesi Pelkoselle kuin itsestään aviomiehen jouduttua kieltäytymään tuos-ta tärkeäksi kokemastaan tehtävästä.

– Inkeriläiset ja Inkeri-kerholaiset ovat tulleet hyvin läheisiksi meille, Pelkonen sanoo.

Tämä on helppo uskoa. Jos asia ei olisi rakas ja läheinen, ei sen parissa kai jak-saisi viettää niin paljon aikaa kuin Pelkos-ten pariskunta.

Inkeriläisten viestin tapahtumakalente-

riissa Hyvinkään Inkeri-kerho erottuu aina sinä kerhona, jonka parissa tapahtuu. Pelko-nen on kuitenkin vähän huolissaan toimin-nan jatkumisesta. Jäsenten keski-ikä nou-see, eikä nuoria tule mukaan toimintaan.

– Inkeri liiton kannalta olisi tarpeellista saada mukaan eri puolilla maata olevia pa-luumuuttajien yhteisöjä liittoon mukaan. He toimivat irrallaan ilman minkäänlais-ta yhteyttä suurempaan kokonaisuuteen.

Pelkonen on erityisen huolissaan nuo-rista. Siitä, että he ovat menettäneet inke-riläisen identiteettinsä.

– Nuorempi väki ei oikein samastu mi-hinkään. Hautajaisissa olen tavannut mon-ta kertaa inkerinsuomalaisia Suomessa asuvia nuoria, jotka puhuvat keskenään Venäjää, vaikka ovat käyneet suomalai-sen koulun. Heillä ei oikein ole inkerin-suomalaista viitekehystä.

Inkeri liiton tulevaisuus ei kuitenkaan näytä täysin synkältä. Valopilkahduksia-kin on. Pelkonen iloitsee siitä, että inke-riläisyys on alkanut kiinnostaa myös suo-malaisia. Hän ei ole ainoa ei-inkerialäinen inkeriläisaktiivi.

– Onneksi mukaan on tullut asiaan vih-kiytyneitä suomalaisia, hän huokaa.

– Vanhempi suomalainen sukupolvi muistaa tai on kuullut kotona olleen inke-rinsuomalaisia sota-aikana. Nämä ihmiset ovat nyt halukkaita tutustumaan tarkem-min inkerinsuomalaisiin, Pelkonen uskoo.

Kiinnostusta on esiintynyt myös karja-laisten keskuudessa.

– He ovat huomanneet, että rajan mo-lemmin puolin esiintyy samoja sukuni-miä. Tästä on herännyt into tutustua mah-dollisiin kaukaisiin sukulaisiin.

Pelkonen uskoo Karjalaan suuntaavien kotiseutumatkojenkin nostaneet kiinnos-tuksen tasoa. Reissuilla on vierailtu myös Pietarissa, jolloin alueen historia on alka-nut elää uudella tavalla.

– Pietari onkin alettu sisäistää suoma-

Irja Pelkonen iloitsee siitä, että inkeriläisyys on alkanut kiinnostaa myös suomalaisia.

laisten rakentamaksi kaupungiksi, Pelko-nen toteaa tyytyväisenä.

Vaikka Pelkonen jäi eläkkeelle kymme-nen vuotta sitten, hän ei jäänyt niin sano-tusti laakereilleen lepäämään. Esimerkkiä toiminnallisuudelle antoi aviomies, joka aloitti vapaaehtoisena Inkerin kirkon pap-pina Uralin rovastikunnassa jäätyään 1996 eläkkeelle kirkkoherranvirasta.

Inkeriläisyyden ohella Irja Pelkosen päivät täyttyvät muun muassa aktiivises-ta vapaaehtoistyöstä seurakunnassa, kir-kollisten PowerPoint –esitysten valmis-tamisesta aviomiehen kanssa ja kahden Raamattupiirin vetämisestä. Lapsiakin on viisi ja lastenlapsia kokonainen liuta.

– Pitäisi kai jotain osata lopettaa, kun aika ei aina riitä, Pelkonen tuumaa, mutta tuskin toteuttaa aiettaan. ①

Inkerinsuomalaisien paluumuutto: ulkoasiainhallinnon kokemuksia

Inkerin liiton 90-vuotisseminaarissa 25.9.2012

Kuten kaikki muistamme, inkerinsuomalaisten paluumuutto Venäjältä Suomeen alkoi vuonna 1990 presidentti **Koiviston** otettua julkisuudessa kantaa heidän asemaansa paluumuuttajina. Säädösten ja valmiuksien puuttuminen tuotti hankaluksia viranomaisille, lähinnä ulko- ja sisäasianministerille sekä työministerille ja sosiaali- ja terveysministeriölle.

Vuoden 1990 alussa arveltiin, että inkerinsuomalaisia oli silloisessa Neuvostoliitossa noin 70 000. Hakemuksia ryhdyttiin ottamaan joukkomitassa vastaan Pietarin pääkonsulaatissa ja sen toimipisteessä Petroskoissa. Toimivaltajako oli sellainen, että UM (edustustot) hoiti hakemusten vastaanoton, mutta päätökset teki tietysti ulkomaalaisvirasto Helsingissä. Voimassa olleessa laissa ei luonnollisesti ole ollut erillisiä määräyksiä paluumuuttajista, mikä antoi mahdollisuuden varsin ns. joustavaan menettelyyn.

Vuonna 1992 alkoivat paluumuuttojonot Pietarissa ja Petroskoissa kasvaa. Ulkomaalaisvirasto aloitti vuonna 1994 ensimmäiset paluumuuttohaastattelut Pietarissa ja Petroskoissa. Tätä ennen haastatteluista oli huolehtinut työminis-

teriö. Haastattelut ja asunnon edellyttäminen hakijoilta hidastivat käsittelyä entisestään, ja paluumuuttojonot alkoivat venyä jo todella pitkiksi, yhteensä 14 500 henkeen vuonna 1998.

Tällöin kaikki jonot yhdistettiin yhdeksi, jotta jonotusaika olisi kaikilla hakijoilla yhtäläinen. Jonoa hallinnoi Pietarin pääkonsulaatti toukokuuhun 2004 asti, jonka jälkeen jonon ylläpito siirtyi maahanmuuttovirastolle, Migrille.

2000-luvun alusta lähtien paluumuutto on ollut hyvin hallittua ja organisoitua. Suomeen on saapunut vuosittain 500–700 paluumuuttajaa. Viime vuonna arveltiin paluumuuttajien kokonaismääräksi Suomessa 35 000. Viimeisen jonottajan numero oli keväällä 2011 22 376, muuttovuorossa olivat henkilöt numeroilla 15 500–17 500. Jonotusaika oli 10–12 vuotta.

EDELITYKSET JONON PURKAMISEKSI

Paluumuuton jono päätettiin purkaa 1.7.2011 voimaan tulleella lainmuutoksella, jonka pääsisältö on seuraava:

- Inkerin siirtoväkeen kuuluneet sekä Suomen armeijassa sodan aikana palvelleet säilyttävät elinikäisen oikeuden muuttaa Suomeen
- Muut inkerinsuomalaiset, jotka ovat ilmoittautuneet paluumuuttojonoon viimeistään 1.7.2011, voivat jättää oleskelulupahakemuksensa milloin tahansa ennen 1.7.2016.
- Hakijan on suoritettava kielitutkinto ja hankittava asunto.

Kielitutkintoja järjestetään 3-4 kertaa vuodessa Pietarissa ja Petroskoissa. Moskovassa ja Murmanskissa tutkintoja järjestetään, mikäli osanottajia on riittävästi. Myös Helsingissä Migrissä voi osallistua kielitutkintoon. Paluumuuttovalmennukseen osallistuminen on vapaaehtoista, ryhmien määrää lisätään tarvittaessa.

Pietarissa ja Petroskoissa varauduimme siihen, että lakimuutos olisi aiheuttanut viime hetken suuren kysely- ja ilmoittautumisryntäyksen, mikä olisi ruuhkauttanut vastaanoton muutoinkin kiireisenä kesäaikana. Ulkoministeriö, sisäministeriö ja Migri sopivat hyvissä ajoin tarvittavien lisäresurssien sijoittamisesta pääkonsulaattiin. Petroskoissa koulutettiin viisumivirkailijoita oleskelulupatehtäviin.

Tiedotimme lakimuutoksesta tehokkaasti etukäteen varsinkin Petroskoissa ja Pietarissa. Koko Luoteis-Venäjällä on tietoomme tullut neljä myöhästynyttä hakijaa. Pietarissa koko asia ei juurikaan herättänyt kiinnostusta, protesteista puhumattakaan. Petroskoissa sen sijaan tietoa haluttiin ja keskustelua käytiin.

Ilmoittautumisten määrä nousi moninkertaiseksi kesäkuussa 2012. Tosin kesäkuun ilmoittautuneissa saattaa olla paljon varmuuden vuoksi ilmoittautuneita. Kaikki hakijat on pystytty palvelemaan viiveittä, koska olimme varautuneet suu-

rempaan määrään. On mahdollista, että viiden vuoden siirtymäkauden loppupuolella määrät jälleen kasvavat.

Hallituksen esityksessä lainmuutokseksi todettiin keväällä 2012 paluumuuttojonossa olleen 10 000 ilmoittautunutta. Tästä joukosta jokin osa ei muuta Suomeen, koska esim. elämäntilanne on muuttunut eikä kielikokeen suorittaminen onnistu.

Arvioimme viime vuonna, että tosiasiallisia muuttajia viiden tulevan vuoden aikana Pietarin pääkonsulaatin kautta olevan noin 1500, Petroskoin toimipisteen kautta n. 2500 sekä Murmanskin toimipisteen ja Moskovan suurlähetystön kautta yhteensä 100–200. Näihin lukuihin tulevat lisäksi hakijoiden mukana muuttavat perheenjäsenet, joiden määrää on vaikea arvioida.

Pietarissa on voitu havaita, että muuttolukkuus ei lakimuutoksen voimaantulon jälkeen ole merkittävästi kasvanut. Esim. kielitestejä varattiin syksyllä 2011 kaikkiaan 200 paluumuuttajalle, mutta osallistujia oli vain noin 40. Sen sijaan kaikki Migrin ostamat 10 kielikurssia täyttyivät.

Nyt paluumuuttoa suunnitteleva henkilö löytää netin kautta helposti vastauksia kysymyksiinsä. Pääkonsulaatissa on laadittu suomen- ja venäjänkielinen käytännön opas paluumuuttajille.

Tiedämme, miten Suomi suhtautuu paluumuuttajiin, mutta miten Suomi suhtautuu niihin, jotka jäävät. Missä on inkerinsuomalaisten kotimaa? Päätös lähteäkö vai ei, on varmasti monille vaikea. Ne, jotka eivät olleet ilmoittautuneet paluumuuttajajonoon, voivat tietenkin hakea oleskelulupaa, mutta heitä kohdellaan silloin samalla tavalla kuin kakkia muitakin Venäjän kansalaisia. Mitä voitaisiin tehdä Venäjälle jäävien inkerinsuomalaisten su-

kulais- ja muiden Suomi-yhteyksien helppottamiseksi?

APUA PUOLAN JA UKRAINAN KOKEMUKSESTA?

Suomella on Puolan kanssa vireillä jatkuva keskustelu maahantuloasioista. Pietari on, kuten kaikki tietävät, Suomen ylivoimaisesti suurin viisuminantopiste, Puolan suurin pääkonsulaatti sijaitsee Ukrainassa Lvivin kaupungissa aikoinaan Puolaan kuuluneessa Itä-Galitsiassa. Pietarin ja Lvivin pääkonsulaatit vaihtavat keskenään tietoja ja kokemuksia.

Puolan ja Ukrainan välinen raja on ollut melkoisessa liikkeessä. Onpa raja vedetty mihin tahansa, aina on molemmille puolille tai ainakin toiselle jäänyt suuri etninen vähemmistö.

Ukrainassa on kymmeniä tuhansia puolalaisia (etnos, kieli, kulttuuri, uskonto), jotka eivät halua muuttaa pysyvästi Puolaan.

Heitä varten on kehitetty ”Karta polaka”, puolalaisen kortti, jonka saa pääkonsulaatista.

Kortilla saa maksutta monikertaviisumin, kortin haltijan ei tarvitse hakea erillistä lupaa työntekoon tai opiskeluun jne.

Ehkä voisimme ajatella samantapaista korttia Venäjällä asuville inkerinsuomalaisille, jotta heidän yhteytensä Suomeen säilyisi elävänä.

Tuntuu ehkä uskomattomalta, mutta Pietarissa on jo enemmän suomea puhuvia venäläisiä kuin suomea puhuvia inkeriläisiä. Suomessa ja Venäjällä on monia kaksikielisiä väestöryhmiä, jotka ulkoasiainhallinnon näkökulmasta kannattavat maidemme välisiä siltoja.

Näen mielelläni niin Suomeen palanneet kuin Inkerinmaalle jääneet inkerinsuomalaiset näiden sillankannattajien joukossa. ①

in memoriam

Pirkko Huurto

Joitakin viikkoja sitten saimme tietää, että ystävämme hum. maist. Pirkko Huurto on siirtynyt ajasta iäisyteen.

Hän oli syntynyt Kanneljärvellä 1927 isän puolelta inkeriläisperheeseen.

Pirkko Huurto toimi kirjastonhoitajana Hämeenlinnassa ja äidinkielen opettajana ja kääntäjänä mm. Kokkolassa, Joensuussa ja pisimpään Helsingissä.

Inkerin ja inkeriläisyyden lisäksi suomensukuiset kielet kiinnostivat Pirkkoa. Viro, virolaiset ja viron kieli olivat lähellä hänen sydäntään. Hänen käännöksiään viron kielestä suomeksi on lukuisia, esimerkiksi Sofi Oksasen Puhdistus-romaanin runosuomennokset ovat Pirkon kynästä.

Huurto kuului Suomen Inkeri-liitto ry:n hallitukseen ja toimi Inkeriläisten sivistysäätiön hallintoneuvoston jäsenenä vuosina 1966–1977 ja 1987–2009.

Vuosina 1967–1975 hän toimi oman lehtemme Inkeriläisten viestin toimitussihteerinä.

Helsingin seudun Inkeri-seuran yhteydessä toimiva varttuneempien jäsenten keskustelu- ja kahvi-kerho Seukko-seura toimi Pirkon johdolla muutamia vuosia.

Hän oli itseään korostamaton toimija ja me jääme kaipaamaan hänen rauhallista ja ystävällistä olemustaan.

Pirkko Huurto siunattiin 14.12.2012 Herttoniemen kirkossa.

Sablinan salaisuus Miten kauan etsitty syntymäkoti löytyi

Olin nähnyt miehen vain kerran aikaisemmin, lähes 30 vuotta sitten. Silti tunsimme toisemme heti. Kun juna pysähtyi Sablinan asemalle, hän käveli minua kohti, minä häntä. Käsivartemme avautuivat halaukseen. Läheisyys oli löytynyt.

Mies on **Igor**. Hänellä on Sablinassa datsha. Runsaat 70 vuotta sitten talo oli uusi omakotitalo. Silloin siellä asuin minä ja minun vanhempani sekä **Helka**-tätini ja **Liisa**-mummoni. Se oli silloin meidän talomme, mutta ei ole enää. Siihen olemme nyt menossa.

Olen aiemmin tässä lehdessä kertonut kateissa olleesta Sablinan kodistani. Olin käynyt siellä äidin ja siskojen kanssa kerran vuonna 1983. Silloin olin saanut isännältä irtonaiselle lapulle kirjoitetun osoitteen hänen kaupunkiasuntoonsa. Olin vierailumme jälkeen lähettänyt hänelle kiitospostia. Hän ei ollut vastannut. Lappunen jäi muiden lappusten joukkoon. Vähitellen olin unohtanut, mistä olin sen saanut, ja kenen osoite siinä oli.

Viisi vuotta sitten oli sopiva tilaisuus käydä katsomassa kotitaloa ulkopuolelta. Luulinkin löytäneeni sen, mutta kun kotona tutkin alkuperäisiä piirustuksia, huomasin, että ikkunoiden määrä ja sa-

Alina-Sinikka Salonen
Kuvat Anneli Mylläri ja Alina-Sinikka Salonen

vupiipun paikka eivät täsmänneet. Väri oli oikea, mutta samanvärisiä taloja Sablinassa on vaikka kuinka monta.

Tein myöhemmin sisareni kanssa kaksi eri matkaa, jolloin Pietarin serkkujen kanssa kiersimme Sablinan kadut ja kujat valokuvat mukaanamme. Taloa ei löytynyt. Sitten yritettiin selvittää talon nykyis-

Alina-Sinikka ja Igor kohtaavat Sablinan asemalla.

tä osoitetta, sillä rakennuspiirustuksissa oleva osoite oli vanhentunut. Asia ei selvinyt.

Silloin vanha lappunen sukelsi esiin. Kirjoitimme osoitteeseen. Vastausta ei nytkään tullut. Oliko henkilö kuollut? Oliko hän muuttanut? Eikö hän halunnut vastata? Liittyikö osoite edes tähän asiaan?

Olen miettinyt, miksi kodin löytymisestä oli tullut niin tärkeä asia. En tiedä. Ehkä heräsin tiedostamaan aikani rajallisuuden. Halusin näyttää lapsilleni ja lastenlapsilleni, millaisesta maisemasta, millaisesta kodista, heidän mumminsa on lähtenyt. Toki asia kiinnosti myös sisartani ja hänen jälkikasvuaan.

Etsintä alkoi näyttää toivottomalta: jokainen Sablinan kuja oli rampattu läpi, jotkut jopa moneen kertaan. Oliko talo purettu? Uskoin, että olin etsinyt sitä oikealta alueelta, niin kuin sitten olinkin. Seuraava suunnitelma oli mennä valokuvien ja pohjapiirrosten kanssa kiertelemään Sablinan katuja ja kyselemään, mikä on tämän talon kohtalo.

Tätä suunnitelmaa ei tarvitse toteuttaa. Kirjoitimme vielä kerran lappusessa olevaan osoitteeseen. Tällä kerralla kirjeen kirjoitti **Lilja** Pietarista, viime helmi-

kuussa. Heinäkuun lopussa Lilja yllättäen ilmoitti: Igorilta tuli kirje! Tuli osoite, tuli kutsu tulla käymään vaikka useammaksi päiväksi. Tuli selitys sille, miksi en ollut löytänyt taloa: Sitä oli nostettu pohjasta 40 cm. Väri oli vaihdettu, pielet olivat saaneet koristevärin, kuistia oli laajennettu.

Harkinnassa ollut etsintämatka muuttui vierailumatkaksi. Ensi hetkestä alkaen tunnelma oli sydämellinen. Puheensorina kävi, ruokia ilmestyi pöytään, aiempaa käyntiä muisteltiin, elämäntarinoita kerrottiin, lauluja laulettiin. Kaiken huipuksi meitä oli kaksi **Galinaa**: Igorin vaimo ja minä. Sen nimisenä olin pienenä lapsena lähtenyt Sablinasta sotaa pakoon.

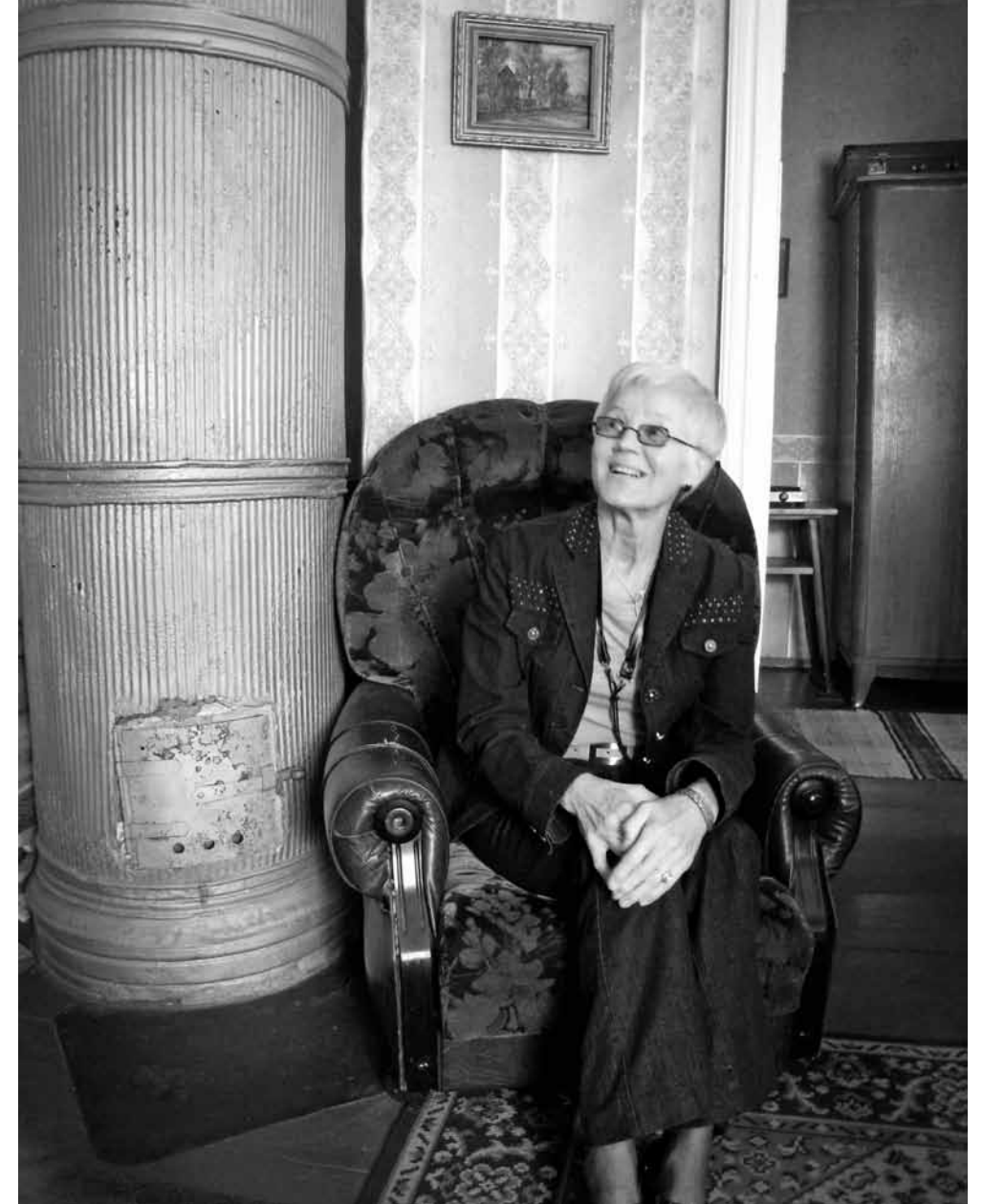
Kierrettiin taloa ulkoa ja sisältä. Puutarha oli rehevöitynyt. Vanha, kallellaan ollut talousrakennus oli korvattu uudella. Pihalla oli Galinan upea kasvihuone. Päärakennus oli sisältä huoneiden osalta sellainen, kuin se on aina ollut: isäni suunnitelmien mukainen uuni kahden huoneen välissä, lämmittämässä molempia, 75 vuotta vanhat laualattiat, hivenen kallellaan. Mietin, missä huoneessa olin lapsena mahtanut nukkua.

Kuistin puoli oli kokenut radikaalin muutoksen. Siinä Igor on toteuttanut itseään, samoin yläkertaan rakennetuissa kesäasuttavissa oleskelutiloissa. Hän on osannut taitavasti hyödyntää eri puolilta löytynyttä rakentamiseen kelvollista materiaalia.

Miksi Igor ei ollut ottanut yhteyttä? Hän ei itsekään tiennyt. Mutta oli kovin, kovin pahoillaan, kun ei ollut aikaisemmin ymmärtänyt, kuinka tärkeä tämä asia oli minulle ollut. Sovimme, että mennyt on mennyttä, nyt kaikki on hyvin.

Muutaman tunnin ensivierailu sujui sellaisessa tohinassa, että omien tunteiden kuunteleminen oli mahdotonta. Edellinen,

Talon emäntä Galina iloisena kesäkeittiössään.

Alina-Sinikka syntymäkodissaan.

äidin kanssa tapahtunut käynti oli ollut erittäin merkittävä. Olin ikään kuin tuntenut olevani ihan oikeasti olemassa enkä vain sotatarinoiden hahmo. Nyt tunsin itseni onnelliseksi. Unelma oli toteutunut.

Jäin pohtimaan asiaa historiallisessa perspektiivissä: Mistä sukuni on aikoinaan tullut Liissilään? Miten elämä on edeltäjäni kohdellut? Millainen elämästäni olisi muodostunut, jos olisin elänyt sen Sablinassa?

Muistelen äidin kertomusta. Hän asui Lorvilassa. Kerran hän tapasi junassa tuttavansa Helkan, joka oli isäni sisko. Helka, isä ja heidän Liisa-äitinsä asuivat uudessa talossa Sablinassa. Helka sanoi äidille: "Tule meille asumaan." Ja äiti tuli. Tästä seurasi avioliitto ja minä synnyin. Olisikohan minua olemassa ilman Sablinan kotia? Ehkä ei. Onkohan se juuri siksi minulle niin tärkeä? ①

Liiton syyskokouksen päätöksiä

Liiton puheenjohtaja Toivo Flink toivotti kaikki tervetulleiksi ja avasi kokouksen.

Puheenjohtajaksi valittiin kokouksen avaaaja Toivo Flink.
Sihteeriksi kutsuttiin Anne Tuohimäki.
Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin Sinikka Aurimaa-Uuttu ja Aliisa Majava.

Päätettiin liittymis- ja jäsenmaksun suuruudesta v. 2013.

- liittymismaksua ei kanneta
- jäsenyhdistyksen jäsenen maksu 2 € / jäsen
- henkilöjäsenen jäsenmaksu 12 €
- kannattava jäsen 50 €

Kaikki maksut ovat vuosimaksuja.

Päätettiin Inkeriläisten viestn v. 2013 tilausmaksusta.

- EU-maat 35 €
- muut maat 40 €

Esitettiin ja hyväksyttiin

hallituksen laatima esitys toimintasuunnitelmaksi ja talousarvioksi v. 2013
– suunnitelman mukaan Inkeriläisten viestiä julkaistaan 6 lehteä, joista kaksi on ns. kaksoisnumeroa.
– suunniteltuja matkoja on kolme. Venäjän luostareihin 8–12.5. ja Viron Haapsaluun 29–30.6 ja Hatsinaan syksyllä. Matkoista tiedotetaan tulevissa Inkeriläisten viesteissä.

Valittiin yhdistyksen toimihenkilöt

- puheenjohtajaksi v. 2013 valittiin yksimielisesti Alina-Sinikka Salonen.
- hallituksen jäsenet vv. 2013 – 2015
- erovuorossa olleen varsinaisen jäsenen Lilja Kuivasen tilalle valittiin Turun seudun Inkeri-seuran varapuheenjohtaja Kirill Kaupponen.
- erovuorossa olleet Maria Lahti ja Anne Tuohimäki valittiin uudelleen, samoin erovuorossa ollut hallituksen varajäsen Tytti Piironen.

Valittiin tilintarkastajat v. 2013

- Lilja Kurppa ja Annakaisa Mörttinen varsinaiset tilintarkastajat
- Tarja Nieminen ja Sinikka Aurimaa-Uuttu varatilintarkastajat

v. 2013 kokousten koollekutsuminen ja pitopaikka

Päätettiin, että vanhan tavan mukaan kevät- ja syyskokoukset pidetään Inkerikodissa hallituksen määräämänä ajankohtana ja kutsu niihin julkaistaan Inkeriläisten viestissä sääntöjen mukaisesti.
Kutsu julkaistaan myös liiton www- sivuilla.

Suomen Inkeri-liitto ry järjestää kevään aikana:

Tervetuloa Paavon päivänä, perjantaina **25.1. puolelta päivin televisioon Uutisvuodon harjoituksiin.** Yleisö ei näy, mutta sopivasti kuuluu. Jos saamme liikkeelle jäseniä, kavereita, naapureita, ystäviä ja vaikka kylänmiehiä 25 henkilöä, liitto saa korvausta 168 euroa. Eikö olekin mukava auttaa? Aikaa tulisi varata pari tuntia.

Jos tulet mukaan, ilmoita alinasinikka@gmail.com tai 0407437042. Annan tapaamishojeet heti, kun olen itse saanut ne television sihteeriltä. Saattaa mennä ensi vuoden puolelle. Paikka on kuitenkin jossakin Pasilan televisiotorinin maisemissa. Itse pitää sitten löytää perille.

Mitä ovat Setukaiset?

Tähän kysymykseen meille antaa vastauksia Suomen Tuglas-seuran kulttuurisihteerinä **Tapio Mäkeläinen.** Hän kertoo tästä Virossa Peipsijärven ympärillä asuvasta pienestä kansanosasta, josta sekä Viro että Venäjä ovat kiinnostuneita.

Mäkeläinen on saanut upean arvoniemen Setomaan kuningaskunnan kuniakonsuli Suomessa.

Hänet saamme vieraaksemme Inkerikotiin **sunnuntaina 7.4.2013 klo 14.00.** Luento on avoin kaikille, myös liittoon kuulumattomille. Erityisen suositeltava se on niille, jotka lähtevät Liiton järjestämälle luostarimatalle 8.–12.5.2013. Tästä ilmoitus alla.

Viron Setukaiset ja Venäjän ortodoksit - luostarimatka 8.5–12.5.2013

Kohteet: Virossa Võru ja Setukais-museo; Venäjällä Pihkovan kaupunki ja Peterin luostari; Levassovan joukkohaudat; Karjalassa Kiviniemi ja Sortanlahti sekä Konevitsan luostari; Käkisalmi; Viipuri

Matkan toteutus: Oma bussi, kuljettajana liikennöitsijä Tapani Pitkänen, Miodex Oy, Parola. Bussi lähtee Parolasta, joten matkustajia voidaan ottaa kyytiin matkan varrelta.

Käytännön järjestelyt: Helsingistä Võruun suunnittelusta vastaa virolainen matkatoimisto BalticExpresstours. Venäjällä majoitukset ja kiertokäynnit järjestää suomalaisen matkatoimisto, jonka nimi selviää ennen seuraavaa numeroa.

Hinta: Hintaneuvottelut ovat lehden painoon mennessä kesken. Matkasta kiinnostuneita pyydetään ottamaan mahdollisimman pian yhteyttä matkan johtajaan Alina-Sinikka Saloseen, alinasinikka@gmail.com sillä hinta on lehden ilmestyessä jo tiedossa. Siitä pyritään ilmoittamaan myös Internetissä.

Hinta sisältää matkat, matkanjohtajan ja liikennöitsijän palvelut, majoituksen, sisäänpääsy, ohjelmassa mainitut opastukset ja ateriat. Viisumi veloitetaan erikseen.

Huomio! Hinnoittelussa aletaan antaa alennusta niille, jotka ovat joko liiton jäseniä (suoraan) tai Inkerin Viestin tilaajia. Liiton jäsenyydestä saa 1 bonuksen, lehden tilaaja saa 2 bonusta. Bonusten arvo määräytyy matkakohtaisesti. Tämän matkan alennus lasketaan, kun hinta on tiedossa. ▷

Alustava ohjelma:

Ke 08.05.

- 10.30 Lähtö Helsingin Länsisatamasta Tallinnaan (Tallinkin Star/Superstar)
12.45 – 17.00 Matka Tallinna - Võru; pysähtymiset ja välipalat sopimuksen mukaan omalla kustannuksella
17.00 Majoittuminen hotelli Tamulaan
18.00 Illallinen

To 09.05.

- 08.00 Aamiainen
10.00 Tutustuminen Setukais-museoon
11.00 Matka Värskan rajanylityspaikkaan
13.30 Lounas ja opastettu kierros Peterin luostarissa
16.00 Lähtö Pihkovaan, jossa majoittuminen (mahdollisesti hotelli Ruskajaan) ja opastettu kiertoajelu, käynti Linnassa
20.00 Illallinen hotellissa

Pe 10.05.

- 08.00 Aamiainen
10.00 – 12.30 Matka Pihkova – Levassova
12.30 Hiljentyminen joukkohautojen puistossa
14.00 – 17.00 Matka Levassova – Kiviniemi; matkalla pysähdytään ja syödään välipalaa omalla kustannuksella
17.00 Majoittuminen Losevskaja-motelliin
18.00 Illallinen

La 11.5.

- 08.00 Aamiainen
10.00 Lähtö Sortanlahteen, josta laivala Konevitsan luostariin. Kierrokäynti ja lounas. Paluu illan suussa samaan motelliin; jos mahdollista, käydään matkalla Käkisalmessa.
19.00 Illallinen Losevskaja-motellissa

Su 12.5.

- 08.00 Aamiainen
10.00 – 20.00 Matka Viipurin ja Vaalimaan kautta Helsinkiin

Lisäksi ovat harkinnassa seuraavat matkat:

- 1) Osallistuminen Viron inkeriläisten kesäjuhliin Haapsalussa 29. – 30.6.2013.
- 2) Lokakuussa 2013 Venäjällä Hatsinassa juhlitaan Kolppanan opettajaseminaarin 150. vuosijuhlaa ja Inkerin Liiton 25. vuosijuhlaa. Alustavasti Venäjällä on sovittu, että niistä tulee kolmen päivän juhla, jossa on tiedeseminaari, muistolaatan paljastus, konsertti, vastaanotto ja kirkko-ohjelmaa.

Majoitusmahdollisuudet Hatsinassa ovat rajalliset, joten kutsu koskee erityisesti niitä, jotka osallistuvat tieteelliseen seminaariin, esiintyvät konsertissa ja esittävät arkistomateriaaleja näyttelysalissa.

Suomen Inkeri-liitto seuraa asioiden kehittymistä ja tarvittaessa auttaa matkalle lähtijöitä. Asiasta tiedotetaan myöhemmin.

TAPAHTUMAKALENTERI

Ilmoittajille: Jotta tapahtumakalenteriin toivotut ilmoitukset ehtisivät painoon, tulee ne lähettää toimitussihteerille, postitusmuodosta riippumatta, siten, että ne ovat perillä viimeistään lehden kakkosivulla ilmoitettuna aineiston vastaanottopäivänä.

Hyvinkään Inkeri-kerho

Tiedustelut Irja Pelkonen, inkerikerho@gmail.com tai p. 040 550 5712

Lahden seudun Inkeri-seura

Kerhoillat joka kuukauden toinen maanantai.
Kerhoillat ja kokoukset Lutherin kirkolla, osoitteessa Vuorikatu 37.
Kerhoilloista ja kokouksista tiedusteluihin vastaa Maria Lahti, p. 0400 841 741

Turun Inkeri-seura

Besseda-teehetket jatkuvat Palvelupisteessä joka kuukauden 1. ja 3. perjantai kello 13 Irma Kapasen vetämänä.
Juhlatilaisuudet Varissuon kirkolla (Kousankatu 6), kello 14 alkaen.
• 26.12. Joulujuhla
Palvelupiste, Uudenmaankatu 1.
p. 233 2565

Helsingin seudun Inkeri-seuran tapahtumia

Anitta Iline anitta@inkeriseura.com tai p. 050 565 9805
Työpajat järjestetään Karjalatalon Inkerikodissa (Käpylänkuja 1, Helsinki)
Tiedustelut Toivo Tupin p. 040 578 3894

Hyvät lehtemme lukijat ja yhdistyksemme henkilöjäsenet

Lehtemme numerossa 1/13 on liitteenä tilillepanokortti Suomeen tilattujen lehtien maksua varten. Mikäli ette halua uudistaa tilaustanne vuodelle 2013, pyydämme teitä ilmoittamaan siitä toimistoomme. Lehden numero 2–3/13 mukana tulee tilillepanokortti henkilöjäsenen jäsenmaksua varten.

LEVITÄ INKERI-TIETOA

Saatavana Inkeriläisten Sivistysseurasta, p. 045 2612 342

KIRJALLISUUS

Flink Toivo

Kotiin karkotettavaksi 20,-

Krifors Lars

Oli onnistuttava 15,-

Kuivanen Lilja (toim.)

Inkerin vuotuisjuhlat 10,-

Nokkala Tapani:

Paavo Räikkönen Inkerin mies, 25,-

Ojala Ella

Ensimmäinen kevät 16,-

Pelastunut albumi 22,-

Pitkä kotimatka 5,-

Pettinen Albert

Oppia, pelata, laulella 5,-

Lauluja sekakuorolle (nuotit) 5,-

Pelkonen Hannu

Voihan Venäjä 25,-

Ripatti Maria

Elämä yhden kortin varassa 16,50

Savolainen Aatu

Suomalainen sissisodassa 5,-

Savolainen Mikko

Inkerinmaa (kuvateos) 33,50

Seppänen Heikki

Etelän tien kulkija – Vilho Helanen 25,-

Sihvo Jouko (toim.)

Inkerinsuomalaisten kohtalo 10,-

Störgren Aleksander

Mutkainen tie vapauteen 10,-

Suominen Hellin

Mooses Putron elämäkerta 1,-

Survo Arvo

Itku Inkerille 10,-

Tuukkanen Saimi

Elämäni helminauha (muistelmat) 5,-

Tuuli Erkki

Inkeriläisten vaellus 5,-

ÄÄNITYKSET

Inkerikuoro (CD)

Minä tyttö 5,-

Santtu Lauri (äänilevy single)

Murrejuttuja 2,50

Survo Arvo (C-kasetti)

Omal maall' 2,-

KARTAT

Mustonen

Inkerin kartta v. 1933 12,-

Randefeldt

Inkerin uusi kartta v. 1992 10,-

Keski-Inkeri Kylä ja tiekartta v. 1993 10,-

MUUT

Inkerin isännänviiri ulkosalkoon
(50 x 400 cm) 60,-

Inkerin pöytälippu (polyesteriä) + salko
marmorijalustalla 22,-

Inkerin pöytälippu (polyesteriä) 17,-

Adressi surunvalitteluun 7,-